

[Hækkerup.]

efter Loven vel kvalificerede Ansøgere frém med Krav om at blive taget i Betragtning. Derfor finder jeg, at man i Virkeligheden ikke kan finde en tilfredsstillende Ordning af det Kaos, som Bevillingssystemet er.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt var i Realiteten ret velvillig overfor Talen om kommunal Biografteaterdrift, men han udtalte en Betænkelighed, idet den kunde føre til, at Kommunerne benyttede Biografteatrene som en økonomisk Malkkeko, ligesom de, hævdede det ærede Medlem, undertiden gjorde med andre Monopoler, de havde, f. Eks. Gas-, Elektricitets- og Vandværker. Ja, naar Kommunerne udnytter saadanne Monopoler, er det virkelig forkert; det er for øvrigt et gammelt Stridsspørgsmaal, navnlig mellem de Konservativer og Socialdemokraterne i Provinsbyerne, hvor de Konservativer gerne vil have det størst mulige Udbytte af den Slags Virksomheder, hvorimod man fra vor Side hævder, at disse Monopolvirksomheder skal ikke give Indtægt til Fordel for Skatteyderne, men skal være Produktionsvirksomheder, der blot skal betale sig, og som kun har til Formaal at skaffe Forbrugerne billigst mulige Varer. Denne Fare kunde, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt pegede paa, være til Stede, hvis man gik over til kommunal Biografdrift, men det kunde man forhindre ved, saaledes som Tilfældet, saa vidt jeg ved, er i Norge, at indsætte Bestemmelser i Loven om, at Overskud af Biografteatrene skal bruges til kulturelle Formaal.

Maa jeg saa overfor det ærede Medlem Fru Elna Munch og det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard fremhæve, at jeg har ikke talt imod de smaa Biografer, hvor der ingen Mulighed er for at have store. Jeg ønsker store Biografer, hvor der er Mulighed for at have saadanne, hvor der er et tilstrækkelig stort Publikum dertil, fordi jeg mener, at de store Biografteatre lettest kan faa de bedste Films. Filmsudlejes jo i Regelen paa den Maade, at Filmsejerne faar en Del af Entréindtægten, og det er derfor ganske naturligt, at de store Teatre, som kan samle det store Publikum, har lettest ved at faa de dyre Films, som man vel i mange Tilfælde ogsaa kan regne for at være de bedste.

Derfor anser jeg det for heldigt, at Biografteatrene er saa store, som Forholdene tillader det, og saa maa der hellere være lidt færre. Dette gælder dog naturligvis kun i København og Købstæderne. I de mindre Stationsbyer og i Landsbyer kan man naturligvis ikke forlange, at der skal være store Biografteatre. Biografteatrenes Stør-

relse maa afpasses efter, hvad der er Publikum til. Derfor kan det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard og det ærede Medlem Fru Elna Munch være ganske rolige, jeg vil saamænd ikke de smaa Biografteatre noget som helst ondt.

Jeg gentager, at vi fra socialdemokratisk Side ønsker en virkelig saglig og, jeg kunde fristes til at sige, en principløs Undersøgelse af, hvilke Driftsformer der er bedst for Biografteatrene. Jeg er nemlig bange for, at naar man, som det er udtalt her, møder med den bestemte Idé, at kommunal Drift maa ikke indføres, fordi det er noget socialistisk, saa er en saglig Undersøgelse umulig. Lad os faa Forholdene undersøgt. Det er let at gøre det, da de tre skandinaviske Lande har hver sin Driftsform. Lad os saa paa Grundlag af denne Undersøgelse arbejde i Udvalget og se at finde den Form for Biograflovgivningen, som tjener Udviklingen bedst herhjemme.

Carlsen-Skiødt: Til det ærede Medlem Hr. Hækkerup vil jeg gerne sige, at naar jeg ikke udtalte mig stærkt imod kommunal Drift, var det, fordi jeg ønskede at faa nærmere Oplysninger fra Norge, før jeg udtalte mig mere indgaaende derom. Jeg skjulte dog ikke, at jeg var tilbøjelig til at finde, at denne Form var den mest betænkelige af de tre nævnte Former. Jeg anførte forskellige Grunde derfor, ogsaa dem, som det ærede Medlem Hr. Hækkerup nævnte, og dertil føjede jeg ogsaa, at saa vilde den Kontrol, man har i Øjeblikket, ikke være mulig, da Kommunerne ikke kan kontrollere sig selv. I det hele taget er mit Standpunkt det, at overalt hvor der er Tale om fri Næring kontra kommunal Drift, maa jeg absolut gaa imod kommunal Drift og hævde fri Næring.

Den højtærede Justitsminister tog meget bestemt Stilling imod min Omtale af, at den italienske Regering havde stillet sig velvillig overfor Støtte til Fremskaffelse af Films, der kunde virke folkeopdragende, og min Bemærkning om, at den samme Tanke maaske ogsaa kunde tages op her i Danmark. Naar jeg fremdrog dette, var det ud fra den Betragtning, at vi har jo haft Selskaber, som har fremstillet Films, her i Landet, men det har vist sig, at i alt Fald eet Selskab ikke kunde klare sig; fordi Markedet er for lille. Naar der i det foreliggende Lovforslag er en Understregning af, at der skal tages et særligt Hensyn til danske Films, hvilket jeg finder forstandigt og udmærket, saa synes jeg, der kunde være en Forbindelse mellem dette Ønske